

ASCUNSELE CEALE CE-S LA JIDIVI

Den numărul celor vreadnice de credință să află

ACEST PSALM; DE ÎNSUȘ DAVID IASTE SCRIS
și afară den numărul celor 150 de psalmi,
cînd sîngur s-au bătut cu Goliath.

ic eram întru frații miei și, mai 1
tînăr în casa tătîne-mieu, pășteam 2
oile tătîne-mieu. Mînile mele
au făcut organe și deagetele mele
au încheiat Psaltirea; și cine va
vesti Domnului meu? Acesta e Domnul, 3
Acesta ascultă. Acesta au trimis pre înge-
rul Lui și m-au rîdicat de la oile tătîne-mieu,
și m-au uns cu untdelemnul ungerii Lui. 4
Frații miei—buni și mari, și n-au binevrut 5
întru ei Domnul. Ieșiiu întru întimpina-
rea celui striin de fealiu și mă blestemă
întru idolii lui, iară eu, zmulgînd sabia de la
el, am tăiat capul lui și am rîdicat ocară
dentru fiii lui Israil.

TOVIT

CAP I

arta cuvintelor lui Tovit al lui To- 1
viil, al lui Ananiil, al lui Aduil, al lui
Gavail, dentru sementia lui Țasail,
den fealiul lui Nethalim, Care s-au 2
robit în zilele lui Enemesar, împă-
ratorul asirianilor, de la Fivis, carea iaste den
direapta lui Chidios cea den Nethalim, în
Galilea, deasupra lui Asir. Eu, Tovit, 3
întru căile adevărului mergeam și ale direp-
tății, toate zilele vieții mele, și milostenie
multă făceam fraților miei și neamului
mieu, celor ce au mers împreună cu mine 4
în țara asirianilor, la Ninevi. Și cînd eram
eu fiind, tot fealiul lui Nethalim, tătîne-mieu,
s-au depărtat de la casa Ierusalimului, celui
ce s-au ales den toate fealiurile lui Israil, ca
să jîrtvuiască toate fealiurile, Și s-au 5
sfințit besearca lăcașului Celui Nalt, și s-au
clădit la toate neamurile veacului. Și toate
fealiurile ceale ce s-au ficlenit jîrtvuia Vaalii
junce, și casa lui Nethalim, tătîne-mieu.
Și eu sîngur mergeam de multe ori la 6
Ierusalim la praznice, precum iaste scris
la tot norodul lui Israil, întru poruncă
veacinică; începăturile, și zăciualele roade-
lor, și ceale dentîiu tunderi avînd, și le
dam pre eale preoților, fiilor lui Aaron,
preste jîrtăvnicul tuturor nașterilor. Ză- 7
ciuală cea dentîiu dam fiilor lui Aaron, ce-
lor ce slujăsc Ierusalimului, iară a doua ză-

ciuală vindeam, și mergeam și cheltuiam
 8 pre eale la Ierusalim preste tot anul. Și
 a treia o dam la cei ce să cădea, în ce chip
 au poruncit Devora, maica tătine-mieu, pen-
 9 tru căci sărac am rămas de tată-mieu. Și
 când m-am făcut bărbat, am luat pre Anna
 muiare, dentru semenția neamului mieu, și
 10 am născut dentr-însa pre Tovia. Și când
 m-am robit la Ninevi, toți frații miei și cei
 den ruda mea mînca den pînile limbilor,
 iară eu am păzit sufletul mieu, ca să nu
 mănînce, întrucît îm aduceam aminte de
 11 Dumnezău cu tot sufletul mieu. Și au
 dat Cel Preaînalt dar și chip înaintea lui
 12 Enemesar, și eram lui cumpărătoriu. Și
 mergeam la Midia, și am pus la Gavail,
 fratele Gavriei, în țarinile Midiei, zeace
 13 talanți de argint. Și când au murit Ene-
 mesar, au împărățit Senahirim, fiul lui, în
 locul lui; și căile lui nu s-au așazat, și încă
 14 n-am mai putut a merge la Midia. Și în
 zilele lui Enemesar milostenii multe făceam
 fraților miei: pînile meale dam celor ce era
 flămînzi, și hainele meale celor goli, și ori
 pre carele den neamul mieu vedeam mort și
 aruncat preste zid la Ninevi, îngropam pre el.
 15 Și ori pre carele omorîia Senahirim împă-
 ratul, când au venit fugind den țara jido-
 vească, am îngropat pre ei, furîndu-i, pen-
 tru că pre mulți au pierdut, întru mînia lui;
 și s-au cercat de împăratul trupurile, și nu
 16 s-au aflat. Și mergînd unul den nenevi-
 teani, arată împăratului pentru mine căci
 îngropam pre ei, și m-am ascuns; și cunos-
 cînd că mă caută să mă omoară, temîndu-
 17 mă, m-am dat în laturi. Și s-au jăfuit
 toate unealtele meale, și n-au rămas mie
 nimic, afară den Anna, muiarea mea, și
 18 Tovia, fiiul mieu. Și n-au trecut zile 55
 pînă unde l-au ucis pre el cei doi fii ai lui,
 și au fugit la munții lui Ararath; și au împă-
 19 rățit Sarhedon, fiul lui, în locul lui. Și
 au rînduit pre Ahiahar al lui Anaîl, fiul
 fratelui mieu, preste toată isprăvnicirea
 tătine-său și preste toată diregătoria;
 rugatu-s-au Ahiahar pentru mine, și am venit
 20 la Nenevi. Și Ahiahar era paharnic, și
 preste inel, și diregătoriu, și alegătoriu.
 21 Și l-au pus pre el Sarhidon de al doilea rînd,
 și-m era nepot mie.

CAP II

1 i când m-am pogorît la casa mea și
 mi s-au dat mie Anna, muiarea
 mea, și Tovie, fiiul mieu, la prazni-
 cul Rusaliilor, carea iaste sfîntă
 a șaptea săptămînă, făcutu-s-au
 prînz bun mie și am șazut să mănînc.
 2 Și am văzut bucate multe, și ziș fiiului
 mieu: „Pasă, adu pre carele vei afla den
 frații noștri lipsit, carele pomeneaște
 3 pre Domnul, și, iată, te aștept“. Și
 mergînd, zise: „Tată, unul den neamul

nostru, sugrumat, s-au aruncat în tîrg. Și
 eu mai nainte, pînă a nu gusta, sărînd, l-am
 luat pre el la o casă, pînă unde au apus
 soarele. Și, înturnîndu-mă, m-am scâl-
 5 dat, și mîncam pînea mea cu voie rea.
 Și-m aduș aminte de prorocia lui Ammos,
 6 în ce chip au zis: „Întoarce-se-vor sărbătore-
 le voastre spre jale, și toate veselile voastre
 spre plîngere“. Și am plîns. Și, când au apus
 soarele, m-am dus și, săpînd, l-am astrucat
 pre el. Și cei de aproape rîdea zicînd:
 7 „Nu să mai teame acesta că să va omorî
 pentru lucrul acesta; și au fugit, și, iată,
 iarăș îngroapă pre morți“. Și întru această
 8 noapte am ostenit îngropînd și m-am culcat
 pîngărit, lîngă păreatele curții, și obrazul
 mieu descoperit era. Și nu știam că sînt
 9 vrabii în păreate; și ochii miei deșchiș fiind,
 s-au găinat vrabiile fierbinte în ochii miei,
 și s-au făcut albeaște în ochii miei. Și am
 mers la doftori, și n-au folosit mie. Și
 10 Ahiahar mă hrăniia pînă ce am mers la Ele-
 maida. Și muiarea mea, Anna, torcea cu
 11 ceale muierești și trimitea stăpînilor. Și
 12 au dat ei și ei plata, dîndu-i și un ied. Și
 13 când au venit cătră mine, au început a striga;
 și ziș ei: „De unde e iedul? Au de furțișag
 iaste? Dă-l pre el stăpînilor, pentru că nu e
 cu cale a mînca de furat“. Și ea zise:
 14 „Daru mi s-au dat pre plată“. Și nu o cre-
 deam pre ea și ziceam să-l dea înapoi stăpîni-
 15 lor și mă rușinam cătră ea. Și ea răspun-
 zînd zise mie: „Unde sînt milosteniile tale
 și dreptățile tale? Iată, cunoscute sînt
 toate cu tine“.

CAP III

i mîhnindu-mă, am plînsu și m-am
 1 rugat cu dureare, zicînd: „Drept
 ești, Doamne, și toate lucrurile
 Tale, și toate căile Tale, milostenie
 și adevăr și judecată adevărată, și
 2 drept judeci în veac! Adu-Ți aminte de
 mine și priveaște asupra mea, să nu-m izbîn-
 dești păcatelor meale și necunoștințelor
 meale, și ale părinților miei, carii au greșit
 3 înaintea Ta! Pentru că n-au ascultat po-
 runcile Tale, și ai dat pre noi în jah și în
 robie și moarte, și pildă de ocară la toți
 carii ne-am răsipit. Și acum multe jude-
 4 cățile Tale sînt adevărate, dentru mine a
 face pentru păcatele meale, și a părinților
 miei, căce n-am făcut poruncile Tale, pen-
 5 tru că n-am mersu cu adevăr înaintea Ta.
 Și acum, după cum iaste plăcut înaintea
 6 Ta, fă cu mine. Poruncește să ia du-
 hul mieu, pentru ca să mă slobozescu și să
 mă facu pămînt, pentru căci mai de folos
 iaste mie a muri decît a trăi, căci ocări
 mincinoase am auzit și mîhnire iaste
 7 multă întru mine. Poruncește dară
 a mă slobozi eu den nevoie, la veaci-

nicul loc să nu întorci fața Ta de către mine!“ Într-această zi întâmplatu-s-au feații lui Raguil, Sarrii, la Ecvatana Midiei, și ea să să fie ocărit de slujnicile tatălui ei, căci era dată la bărbați 7, și Asmodeu, diavolul cel viclean, au omorât pre ei mai nainte de a să împreuna ei cu ea, cum iaste la muieri.

9 Și-i ziseră ei: „Nu pricepi, sugrumându-ți bărbații tăi? Adecă, 7 bărbați ai avut, și a unuia dentru ei nu te-ai numit. Ce ne bați pre noi pentru ei, de au murit? Du-te cu ei, să nu-ți vedem ție fiiu sau fată în veac!“

11 Aceastea auzind, mîhnitu-s-au foarte, cît să să sugrume, și zise: „Una sînt părintelui meu; și de voiu face aceasta, ocară lui iaste și bătrîneațele lui le voiu pogorî cu dureare la iadu“.

12 Și să rugă spre fereastră și zise: „Benecuvîntat ești, Domnul Dumnezăul meu, și binecuvîntat numele mării Tale cel sfînt și cinstit în veaci! Blagoslovească-Te toate faptele Tale în veac! Și acum, Doamne, ochii miei și fața mea cătră Tine am dat; zis-am să mă slobozi pre mine de la pămînt, și ca să nu mai auzu eu ocară! Tu cunoști, Doamne, că curată sînt de tot păcatul de bărbatu și n-am pîngărit numele meu, nici numele tătîne-mieu, în pămîntul robirii mele.

15 Singură născută sînt tătîne-mieu, și nu iaste la el copil carele va moșteni pre el, nici frate de aproape, nici fiind la el fiiu pentru ca să mă păzescu pre mine lui muiare.

16 Iată, în periră mie 7; pentru ce mi-e a trăi? Și de nu să pare Ție a omorî pre mine, poruncește a căuta spre mine și a mă milui, și să nu mai auzu eu încă ocară!“

17 Și să auzi rugăciunea amîndorora înaintea mării marelui Dumnezău; și s-au trimis Rafail să-i vindece pre amîndoi, lui Tovie să-i curățeaze albeațele, și pre Sarra a lui Raguil să o dea Toviei, fiiului lui Tovit, muiare, și să leage pre Asmodeu, dracul cel viclean, pentru căci lui Tovie să prindea să moștenească pre ea.

18 Întru aceaeaș vreamă, întorcîndu-se Tovit, întră în casa lui, și Sarra a lui Raguil pogorî den cerdacul ei.

CAP IV

1 **I**n ziua aceea adusu-ș-au aminte Tovit pentru argintul carele au pus la Gavail, la Raghis a Midiei. Și zise întru sineș: „Eu am cerșut moarte; pentru ce nu chem pre Tovia, fiiul meu, ca să-i arăt lui mai nainte de ce voiu muri eu?“

3 Și chemîndu-l pre el, zise: „Copile, de voiu muri, îngroapă-mă, și să cauți pre maică-ta; cinsteaște pre ea toate zilele vieții, și fă ce place ei, și să nu o mîhnești pre ea! Adu-ți aminte, copile, că multă nevoie au văzut cu tine în pîntece. Cînd va muri, îngroapă pre ea lîngă mine într-o groa-

pă. Toate zilele, copile, pre Domul Dumnezeul nostru pomenește și să nu voiești a greși și a călca poruncile Lui. Și dreptate fă, toate zilele vieții tale, și să nu mergi la căile strîmbătății. Pentru căci, făcînd tu adevărul, bune căi vor fi întru faptele tale, și la toți ceia ce fac dreptate. Dentru ceale ce ai, fă milostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău cînd vei face tu milostenie. Să nu se întoarcă fața ta de cătră tot săracul, și de la tine nu să va înturna fața lui Dumnezeu. După cum e la tine avere, după mulțime, fă dentru ea milostenie. De iaste puțin la tine, după acel puțin nu te teame a face milostenie. Pentru că punere bună agonisești ție la zilele nevoii, căci că milostenia den moarte mîntuiaște și nu lasă a intra la întunec.

12 Pentru că dar bun iaste milostenia, la toți ceia ce fac pre ea, înaintea Celui Nalt. Fereaste-te pe tine, copile, de toată curvia! Și muiare întîiu ia den sămînța părinților tăi; și să nu iai muiare strîină, care nu iaste den fealiul părintelui tău, Pentru că fii den proroci sîntem; Noe, Avraam, Isaac, Iacov—părinții noștri den veac. Adu-ț aminte, copile, că aceștea toți au luat muieri dentru frații lor, și s-au blagoslovit întru fiii lor, și sămînța lor va moșteni pămîntul. Și acuma, copile, iubeaște pre frații tăi, și nu te semeți întru inema ta, de cătră frații tăi; și, den fiii și featele nărodului tău, ia ție dentru ei fămeaie. Pentru că întru mîndrie iaste pierzare și neașzare multă și, întru sălbătăcire, scădeare și lipsă mare. Pentru că necuviința mumă iaste foameții, plata a tot omul carele va lucra ție. să nu mîie lîngă tine, ce dă pre ea îndată; și, de vei sluji lui Dumnezeu, răsplăți-ț-va ție. Ia aminte, copile, întru toate faptele tale, și fii învățat întru toată petrecerea ta! Și ceaea ce urăști, nimănui să nu faci. Vin spre beție să nu beai, și să nu mergă cu tine beția în calea ta. Den pîinea ta dă celui flămînd și den hainele tale celor goli. Tot carele va prisosi ție, fă milostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău cînd vei face tu milostenie. Toarnă pîinele tale peste mormîntul dreptilor, și nu da celor păcătoș! Sfat de la tot înțeleptul ceare, și să nu hulești preste tot sfatul de folos. Și în toată vreamă binecuvinteză pre Domnul Dumnezeul tău, și de la El ceare pentru ca căile tale dreapte să să facă, și toate cărările tale, și sfaturile tale să vor spori, Pentru căci toate limbile n-au sfat, ce acesta Domnul dă toate bunătățile, și pre carele va, smereaște, după cum va. Și acum, copile, ține minte,

28 poruncile mele și să nu să stingă den inema
 ta. Și acum arăt ție cei 10 talanți ai argintului, carii am pus la Gavail al Gavriei, la
 29 Raghis a Midiei. Și nu te teame, copile,
 30 căci am sărăcit! Sînt ție multe, de te vei
 teame tu de Dumnezeu și te vei depărta de
 cătră tot păcatul și vei face ce e plăcut
 înaintea Lui“.

CAP V

1 **S**i răspunzînd Tovia, zise: „Părinte,
 face-voiu toate cîte ai poruncit mie!
 2 Ce cum voiu putea a luarea argintul,
 3 și nu știu pre el?“ Și-i deade
 lui scrisoarea și zise lui: „Caută-ți
 ție om carele va merge cu tine, și voiu da
 lui simbrie pînă sînt viu, și mergînd, ia
 4 argintul!“ Și mearse să caute om și află
 pre Rafail, carele era înger. Și nu știia, și
 zise lui: „De poț a merge cu mine la Raghis
 a Midiei și de ești știutoriul locurilor?“
 5 Și zise lui îngerul: „Mearge-voiu cu tine și,
 6 la Gavail, fratele nostru Ammas“. Și zise
 lui Tovia: „Îngăduiaște-mă, și voiu grăi tă-
 tine-mieu“. Și zise lui: „Pasă, și să nu zăbo-
 7 vești“. Și întrînd, zise tătîne-său: „Iată,
 am aflat carele va merge cu mine!“ Și el
 zise: „Strigă-l pre el cătră mine, pentru ca
 să-l conosc de ce fealiu iaste și de iaste cre-
 8 dincios a merge cu tine“. Și-l chemă
 pre el, și întră și să sărutară unul pre alalt.
 9 Și zise lui Tovit: „Frate, den care fealiu și
 10 den care neam ești tu? Arată-m mie“. Și
 zise lui: „Fealiu și neam tu întrebi, au năi-
 11 mit carele va merge cu fiu-tău?“ Și zise
 lui Tovit: „Voiu, frate, să știu neamul tău
 12 și numele“. Și el zise: „Eu—den neamul
 Azariei, și Ananiei cel mare, și fraților tăi“.
 13 Și zise Tovit: „Sănătos să vii, frate, și să
 nu te scîrbești pre mine. căci am cercat fe-
 14 liul tău și neamul tău a-l conoaște. Și tu
 te afli, fratele mieu, den cel bun și fericit
 neam, pentru că conoașteam pre Anania și
 15 pre Ionathan, fiii lui Sameu celui mare, Că
 mergeam împreună la Ierusalim a ne închina,
 ducînd ceale dentîiu născute și zeciuialele
 16 roadelor, și nu s-au rătăcit cu rătăcirea fra-
 ților noștri. Den rădăcină mare ești, frate;
 ce zi, ce simbrie voiu fi să-ți dau? Drahmă
 pre zi și ce-ț va trebui, ca și fiului mieu?
 17 Și încă voiu adaoge ție preste simbrie, de vă
 18 veți întoarce sănătoși“. Și binevoiră așa, și
 zise cătră Tovia: „Fii gata de cale și să vă
 19 bine-călătoriți“. Și găti fiul lui ceale de
 20 cale. Și zise lui tatăl lui: „Pasă cu omul
 acesta, iară Cel ce în ceriu lăcuiaște Dumnu-
 zău să bine-călătorească calea voastră și înge-
 rul lui Dumnezău meargă împreună cu voi!“
 21 Și ieșiră amîndoi să meargă, și cîinele
 22 copilașului cu ei. Și plînsé Anna, maica
 lui, și zise cătră Tovit: „Ce ai mînat copi-

lul nostru? Au nu toiagul mîinii noastre 23
 iaste, cînd iaste înaintea noastră? Argint 24
 la argint să nu ajungă, ce urîciune copilului
 nostru să să facă. Pentru că, deaca s-au 25
 dat noao a trăi de la Domnul, aceasta destul
 noao iaste“. Și zise ei Tovit: „Nu avea 26
 cuvînt, soro! Sănătos va veni, și ochii tăi
 vor vedea pre el, pentru că înger bun mearge
 împreună cu el, și să va bine-călători calea
 lui, și să va întoarce sănătos“.

CAP VI

1 **S**i au încetat plîngînd. Și, ceia mer- 1
 gînd pre cale, veni sara la riul Tigris 2
 și mînea acolo. Și copilașul s-au 2
 pogorît să să speale, și sări peaște
 den riul și vru să înghiță pre copi- 3
 laș. Iară îngerul zise lui: „Apucă-te de 3
 peaște!“ Și ținea copilașul peaștele și-l tra- 4
 se pre el la pămînt. Și zise lui îngerul: 4
 „Taie peaștele și, luînd inima și ficații și hia- 5
 rea, pune-le bine!“ Și făcu copilul precum 5
 îi zise lui îngerul, iară pre peaște, frigîndu-l, 6
 l-au mîncat. Și mergea amîndoi pînă s-au 6
 apropiat la Ecvatana. Și zise copilașul 7
 îngerului: „Azario frate, ce iaste inima și 7
 ficații și hiarea peaștelui?“ Și zise lui: 7
 „Inima și ficații, de va bîntui pre cineva 8
 drac sau duh viclean, acesteia trebuie a le 8
 afuma înaintea omului sau a fâmeii și nu să 9
 va mai bîntui. Iară hiarea, a unge pre om 9
 carele are albeață în ochi, și să va vindeca“. 10
 Și deaca să apropiară de Raghî, zise îngerul 10
 copilașului: „Frate, astăzi vom mînea la 11
 Raguil; și acesta rudă-ți iaste, și iaste la el 11
 fată singură născută, pre nume Sarra. 12
 Grăi-voiu pentru ea, ca să să dea ție pre ea 12
 fâmeaie, pentru că ție să cuvine moștenirea 13
 ei, și tu singur ești den ruda ei, și fetișoara 13
 frumoasă și înțeleaptă iaste. Și acum, 14
 ascultă-mă, și voiu grăi tatălui ei; și cînd ne 14
 vom întoarce de la Ragon, vom face nunta. 15
 Pentru că știu că Raguil nu va da pre ea la 15
 alt bărbat, după leagea lui Moisi, sau va fi 16
 datoriu moarte, pentru că moștenirea ție 16
 să cuvine să iai, decît tot omul“. Atuncea 17
 zise copilașul îngerului: „Azario frate, auzit- 17
 am eu fetișoara să o fie dat la 7 bărbați, și 18
 toți într-o cămară să fie perit. Și acum, eu 18
 singur sînt tătîne-mieu, și mă tem ca nu, 19
 întrînd, voiu muri ca și cei mai den nainte, 19
 căci drac iubeaște pre ea, care nu face 20
 strîmbătate nimănu, fără numai celor ce să 20
 apropie lîngă ea. Și acum, eu mă tem să 21
 nu moriu, și voiu pogori viața tătîne-mieu și a 21
 maicii mele, cu dureare asupra mea, în groa- 22
 pa lor; și alt fiu nu iaste la ei, carele va îngro- 22
 pa pre ei“. Și-i zise lui îngerul: „Nu-ț aduci 23
 23 aminte de cuvintele carele au poruncit ție 23
 tată-tău, ca să iai muiare den neamul tău? 24

16 Și acum ascultă-mă, frate, pentru căci ție
va fi muiare. Și de drac niciun cuvânt nu
avea, căci în noaptea aceasta da-se-va ție ea
17 fâmeaie. Și, de vei intra în cămară, vei
lua spuză de tămîieturi, și vei pune den ini-
ma peaștelui și den ficați, și vei afuma; și va
mirosi dracul, și va fugi și nu se va mai în-
18 toarce în veacul veacului. Și, când vei
merge lângă ea, sculați-vă amîndoi și stri-
gați cătră Cel milostiv Dumnezău, și va
19 mîntui pre voi și va milui. Nu te teame,
căci tu ești gătit ei den veac, și tu pre ea vei
mîntui, și va merge cu tine, și gîndesc că
20 ție vor fi dentru ea copii“. Și deaca au
auzit Tovia aceastea, au îndrăgit pre ea și
sufletul lui s-au lipit foarte cu ea.

CAP VII

1 **S**i veniră la Ecvatana și sosiră la ca-
sa lui Ragoil; și Sarra timpină pre
ei și să închină lor, și ei, ei; și-i băgă
2 pre ei în casă. Și zise Ragoil Ednii,
muierii lui: „Cîtuș samănă tinere-
3 lu cu Tovit, nepotu-mieu?“ Și întrebă
pre ei Raguil: „De unde sînteț, fraților?“
4 Și zise lui: „Den fiii lui Nethalim, celor ro-
biț la Ninevi“. Și zise lor: „Știț pre Tovit,
5 fratele nostru?“ Și ei ziseră: „Știmu-l“.
6 Și zise lor: „Sănătos e?“ Și ei ziseră: „Tră-
iaște și e sănătos“. Și zise Tovia: „Tată îm-
7 iaste“. Și sări Raguil și-l sărută pre el și
plîns. Și binecuvîntă pre el și zise lui:
8 „Fiiul acelui bun și fericit om“. Și auzind
că Tovit au pierdut ochii lui, să mîhni și
9 plîns; și Edna, muiarea lui, și Sarra, fata lui,
au plîns. Și priimiră pre ei cu osîrdie, și
10 junghiară berbeace den oi, și pusără înainte
mîncări multe. Și zise Tovia lui Rafail:
„Azario frate, grăiaște pentru ceale ce zi-
ceai pre cale, și să să săvîrșască lucrul“.
11 Și arătă cuvîntul lui Ragoil. Și zise
Raguil cătră Tovia: „Mămîncă și bea și fii
veasel, pentru că ție ți să cuvine copilul
12 mieu a lua! Însă voiu arăta ție adevărul:
Dat-am copilul mieu la 7 bărbați și, cînd
mergea ei cătră ea, muriia noaptea. Ce, avîndu-
13 du-ți mintea, fii veasel“. Și zise Tovia:
„Nu voiu gusta nemică aicea, pînă veț pune
14 și veț sta cătră mine!“ Și zise Raguil:
„Ia-o pre ea de acum, după judecată. Și tu
frate ești ei, și ea ție! Iară Cel milostiv
Dumnezău să bine-călătorească voao ceale
15 mai frumoase!“ Și chemă pre Sarra,
fata lui, și veni cătră tatăl ei; și, luîndu-o
de mîna ei, o deade pre ea Toviei muiare și
zise: „Iată, după leagea lui Moisi, ia pre ea și
o du cătră tatăl tău!“ Și binecuvîntă pre ei.
16 Și chemă pre Edna, muiarea lui, și, luînd
carte, au scris scrisoare și au pecetluit; și au
17 început a mîncă. Și chemă Raguil pre
Edna, muiarea lui, și zise ei: „Soro, găteaste

ceaealaltă cămară Și o bagă pre ea!“ Și 18
făcu cum au zis, și au băgat pre ea acolo; și
au plînsu, și au priimit lacrămile featei ei
19 Și zise ei: „Îndrăzneaste, cocoană! Domnul
ceriului și al pămîntului va da ție bucurie
20 pentru mîhnirea ta aceasta. Îndrăzneaste,
fiică!“

CAP VIII

1 i cînd săvîrșiră a cina, băgară pre
Tovia cătră ea. Și el, mergînd, 2
îș aduse aminte de cuvintele lui
Rafail și luo spuza tămîieturilor
și au pus inima peaștelui deasupra,
și ficații, și au afumat. Și cînd mirosi dracul
mirosirea, fugi la ceale de sus ale Eghipetu-
lui, și-l legă pre el îngerul. Și deaca să 3
închisără amîndoi, să sculă Tovia de la pat
și zise: „Scoală-te, soro, și să ne rugăm
4 pentru să ne miluiască pre noi Domnul!“
Și începu Tovia a zice: „Bine ești cuvîntat,
Dumnezăul părinților noștri, și binecuvîntat
numele Tău cel sfînt și mărit în veaci!
Binecuvîntează-Te ceriurile și toate zidirile
5 Tale! Tu ai făcut pre Adam și ai dat lui
ajutoriu pre Evva, muiarea lui, întărire;
dentru aceștea s-au făcut a oamenilor să-
6 mîntă. Tu ai zis: ‘Nu iaste bine omul
sînguru; să facem lui ajutoriu aseamene lui’.
7 Și acum, Doamne, nu pentru curvie eu iau
pre soru-mea aceasta, ce cu adevărat. Porun-
ceaste a mă milui pre mine, și cu ea împre-
ună vom îmbătrîni“. Și zise cu el: „Amin!“ 8
9 Și dormiră amîndoi noaptea. Și, sculîndu-
să, Raguil mearse și săpă groapă, zicînd:
„Cîndai și acesta să nu moară“. Și veni 10
Raguil la casa lui și zise Ednii, muierii lui:
„Trimite pre una den slujnice, și să vază de
trăiaște; iară de nu, să-l îngrop pre el, și ni-
meni să nu știe“. Și intră slujnica deșchizînd
ușa, și află pre amîndoi dormind. Și, ie- 11
șind, spuse lor că trăiaște. Și binecuvîntă
Raguil pre Dumnezău, zicînd: „Binecuvîntat
ești, Dumnezău, întru toată bună-cuvîntarea
curată și sfîntă! Și binecuvînteaze pre Tine
sfînții Tăi, și toate zidirile Tale, și toți înge-
rii Tăi; și cei aleș ai Tăi blagoslovească pre
Tine întru toți veacii! Binecuvîntat ești, 12
căci ai veselit pre mine și nu s-au făcut mie
precum gîndiiam, ce după multa milă ai fă-
cut cu noi! Binecuvîntat ești, că ai miluit
pre doi sînguri născuți. Fă lor, Doamne, 13
milă, săvîrșaste viața lor cu sănătate, cu
veselie și milă!“ Și porunci slugilor să 14
astupe groapa. Și făcu lor nuntă de 14 zile.
Și zise lui Raguil, mai nainte de a să săvîrși 15
zilele nuntei, cu giurămînt, ca să nu iasă
el pînă ce să vor plini ceale 14 zile ale
nuntei. Și atuncea, luînd jumătate 16
dentru avearea lui, să meargă cu sănătate

cătră părintele-ș:, „Și cealealalte, cînd voiu muri eu și muiarea mea“.

CAP IX

1 **S**i chemă Tovia pre Rafail și zise lui:
 „Azario frate, ia cu tine slugă și 2
 cămile și pasă la Raghis a Midiei,
 cătră Gavail, și adu mie argintul—
 și pre el adu-l la nuntă—, pentru
 2 căci s-au jurat Raguil ca să nu ies eu. Și
 tată-mieu numără zilele și, de voiu zăbovi
 3 mult, va dori foarte“. Și mearse Rafail
 și mase la Gavail, și deade lui scrisoarea; și,
 deaca aduse pungile, cu peceteile, și le-au
 4 dat lui. Și mîncară împreună și veniră la
 nuntă. Și binecuvîntă Tovia pre muiarea lui.

CAP X

1 **S**i Tovit, tatul lui, socotia în toate
 2 zile; Și, deaca să pliniră zilele
 călătoriei, și nu venia, zise Tovit:
 „Cîndai să nu să fie rușinat? Cîn-
 dai să nu fie murit Gavail și nimeni
 nu-i dă lui argintul?“ Și să mîhni foarte.
 3 Și zise lui muiarea: „Perit-au copilul, și căci
 au zăbovit!“ Și au început a plînge pre el și
 zise: „Nu mi-e grijă mie, fiiule, căci te-am lă-
 4 sat, lumina ochilor miei?“ Și Tovit zise ei:
 „Taci, nu avea cuvînt, sănătos e“. Și zise lui:
 „Taci, nu mă înșală! Perit-au copilul mieu!“
 5 Și mergea în toate zilele afară la drum pre
 carea au fost mers. Și ziua pîine nu mîncea,
 și nopțile toate nu părăsiia plîngînd pre
 Tovia, fiul ei, pînă s-au săvîrșit ceale 14
 zile ale nunții, pre carele au jurat Raguil
 6 să facă el acolo. Și zise Tovia lui Raguil:
 „Trimite-mă, căci tată-mieu și maica mea
 nu mai nădejduiesc ca să mă vază pre mine“.
 7 Și zise lui socrul lui: „Rămîi lîngă mine, și
 eu voiu trimite cătră tată-tău și voiu arăta
 8 lui ceale pentru tine“. Și Tovia zise: „Ba,
 9 ci mă trimite cătră tatăl mieu!“ Și, scu-
 lîndu-se Raguil, deade lui pre Sarra, muiarea
 lui, și jumătate dentru unealte, trupuri, și
 dobitoace, și argint, și, binecuvîntîndu pre
 ei, i-au trimis zicînd: „Bine să călătorească
 pre voi, fiilor, Dumnezeul ceriului mai nainte
 10 de a muri eu!“ Și zise featei lui: „Cinsteaș-
 te pre socrii tăi, ei acum părinții tăi sînt!
 Să auzu de tine auz bun!“ Și sărută pre ei.
 11 Și Edna zise cătră Tovia: „Frate iubite, să
 te așaze Domnul ceriului, și să dea mie să-ț
 văz copii den Sarra, fata mea, pentru ca să
 mă veselescu înaintea Domnului. Și iată, puiu
 ție pre fiica mea dăruiată; și să nu o mîhnești
 12 pre ea“. După aceasta, mergea și Tovia,
 binecuvîntînd pre Dumnezeu, căci bine au
 călătorit calea lui; și preabinecuvînta pre
 13 Raguil și pre Edna, muiarea lui. Și mearse
 pînă unde s-au apropiat ei de Ninevie.

CAP XI

Si zise Rafail cătră Tovia: „Știi, 1
 frate, cum ai lăsat pre tată-tău.
 2 Să alergăm înaintea muiării tale și
 să gătim casa. Ia dară în mînă
 3 fiarea peaștelui“. Și mearseră,
 și veni împreună cîinele după dînșii. Și Anna
 șădea luînd aminte de copilul ei la drum.
 4 Și-l zări pre el viind și zise tătîne-său: „Tată,
 fiul tău vine, și omul cela ce au mers impre-
 ună cu el“. Și Rafail zise: „Știu eu, Tovia,
 5 că va deșchide ochii tată-tău; tu dară unge
 fiarea la ochii lui și, mușcîndu-se, îi va
 freca; și va lăpăda albeațele, și te va vedea
 pre tine“. Și, alergînd, Anna au căzut
 6 preste grumazul fiului ei și zise lui: „Văzutu-
 te-am, fiiule, de acum voiu muri!“ Și plînsă-
 ră amîndoi. Și Tovit ieșia spre ușă, și
 7 să împedica. Iară fiul lui alergă la el, și să
 apucă de tată-său, și frecă fiarea pre ochii
 tătîne-său, zicînd: „Aibi nădeajde, tată“.
 8 Și deaca-l usturară, frecă ochii lui; și să
 raseră de la găocile ochilor lui albeațele și,
 văzînd pre fiul lui, au căzut preste grumazul
 lui și plînsă. Și zise: „Binecuvîntat ești,
 9 Dumnezeu, și binecuvîntat numele Tău în
 veaci, și binecuvîntați toți sfinții Tăi îngerii,
 căci m-ai bătut și m-ai miluit. Iată, văz pre
 10 Tovia, fiul mieu!“ Și întră fiul lui bucu-
 rîndu-se, și vesti tătîne-său măriile carele
 s-au făcut în Midia. Și ieși Tovit întru
 11 întimpinarea nororii lui, bucurîndu-se și
 binecuvîntînd pe Dumnezeu, cătră poarta
 Neneviei. Și să mira ceia ce-l vedea pre el
 mergînd, căci au văzut. Și Tovit să mărturi-
 siia înaintea lor că l-au miluit pre el Dumne-
 zeu. Și deaca să apropie Tovit la Sarra,
 12 nora lui, o preablagoslovi pre ea zicînd: „Să
 vii sănătoasă, fiică! Binecuvîntat Dumnezeu,
 Carele te-au adus cătră noi, și tată-tău și
 13 maică-ta!“ Și să făcu bucurie la toți cei
 14 den Ninevi frații lui. Și au mers Ahiahar
 și Nasvas, vărul lui, și s-au purtat nunta
 Toviei cu veselie 7 zile.

CAP XII

Si chemă Tovit pre Tovia, fiul lui, 1
 și zise lui: „Caută, fiiule, simbria
 omului celui ce au venit cu tine!
 2 Și a-i adaoge lui trebuiaște“. Și
 zise lui: „Tată, nu mi să strică dînd
 lui jumătate dentru carele am adus, căci pre
 mine m-au adus ție sănătos, și pre muiarea
 mea au lecuit, și argintul mieu au adus, și
 pre tine așijderea te-au vindecat“. Și zise
 3 bătrînul: „Cu dreptul să cade lui!“ Și che-
 mă pre înger și zise lui: „Ia jumătate den
 toate care ați adus, și pasă sănătos!“ A- 4

tunca, chemînd pre amîndoi, într-ascuns le zise lor: „Binecuvîntați pre Dumnezău și Lui vă mărturisiți, și mărire dați Lui, și vă mărturisiți înaintea a tuturor celor vii, pentru carele au făcut cu voi! Bine e a binecuvînta pre Dumnezău și a înălța numele Lui, cuvintele faptelor lui Dumnezău cu cinste arătînd! Și nu vă leneviți a vă mărturisi Lui. Taina împăratului bine e a o ascunde, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire. Bine faceți, și rău nu va afla pre voi. Bună e ruga cu post și cu milostenie și cu dreptate; bunu e cel puțin cu dreptate, decît mult cu strîmbătate. Mai bine e a face milostenie, decît a strînge aur, pentru că milostenia den moarte mîntuiaște, și aceasta va curăți tot păcatul. Ceia ce fac milostenie și dreptăți, împlea-să-vor de viață. Iară cea ce greșesc, vrăjmași își sînt vieții lor. Nu voiu ascunde de cătră voi tot cuvîntul. Ziș dară că taina împăratului a o ascunde bine e, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire. Și acum, cînd te-ai rugat, și noru-ta, Sara, eu am adus pomenirea rugii voastre înaintea Celui Sfînt; și cînd îngropai pre morți, așijderea eram de față cu tine. Și cînd nu te-ai lenevit a te scula și a lăsa prînzul tău, ca să mergi să astruci pre cel mort, n-ai uitat pre mine făcînd bine, ce împreună cu tine eram. Și acum au trimis pre mine Dumnezău să te vindec pre tine și pre noru-ta, Sara. Eu sînt Rafail, unul dentru cei 7 îngeri sfînți, carii aduc rugile sfînților și ies înaintea mării Celui Sfînt“. Și s-au turburat amîndoi și au căzut pre fețele lor, căci s-au temut. Și zise lor: „Nu vă teameți, căci pace voao va fi! Iară pre Dumnăzău blagosloviți, căci nu cu al meu dar, ce cu voia Dumnezăului nostru am venit; pentru aceea binecuvîntați pre El în veaci! În toate zilele mă iviam la voi, și n-am mîncat, nici am băut, ce vedea voi vedeți. Și acum, mărturisiți-vă lui Dumnezău, căci mă sui cătră Cela ce m-au trimis; și scrieți toate cîte s-au săvîrșit pre carte“. Și să sculară, și nu-l mai văzură încă pre el. Și mărturisiia faptele ceale mari și minunate ale lui Dumnezău, și cum s-au ivit lor îngerul Domnului.

CAP XIII

1 i Tovit au scris rugăciune spre bucurie, și zise: „Binecuvîntat Dumnezău cel viu în veaci, și împărăția Lui, căci El bate și miluiaște, pogoară la iad, și suie, și nu iaste cel ce
3 să-l scape mîna Lui! Mărturisiți-vă Lui, fiii lui Israil, înaintea limbilor, căci El ne-au răsipit pre noi întru ei. Acolo arătați mărirea Lui, și înălțați pre El înaintea a

4 tot viul, Precum Acesta e Domnul nostru și Dumnezău, Acesta e Părintele nostru întru toți veacii. Și va bate pre noi întru strîmbătățile noastre, și iarăș ne va milui și ne va aduna pre noi dentru toate limbile unde v-ați răsipit întru eale. De vă veți întoarce cătră El cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru, să faceți înaintea Lui adevăr, atuncea Să va întoarce cătră voi și nu va ascunde fața Lui de cătră voi. Și veți vedea ceale ce va face cu voi. Și vă mărturisiți Lui cu toată gura voastră. Și binecuvîntați pre Domnul dreptății și înălțați pre Împăratul veacilor. Eu în pămîntul robirii mele mărturisescu-mă Lui și arăt putearea și mărirea Lui la limba păcătoșilor. Întoarceți-vă, păcătoșilor, și faceți dreptate înaintea Lui! Cine știe, dară de va vrea pre voi și va face milostenie voao? Pre Dumnezăul meu înălțu, și sufletul meu pre Împăratul ceriului! Și se va bucura mărirea Lui, zică toți, și să să mărturisească Lui cu dreptate. Ierusalim, cetate sfîntă, bate-va preste faptele fiilor tăi, și iarăș va milui pre fiii dreptăților. Mărturiseaște-te Domnului bine, și binecuvintează pre Împăratul veacilor, ca iarăș cortul Lui să să zidească întru tine cu bucurie, și va bucura întru tine pre robii de acolo, și ca să îndrăgească întru tine pre cei dosădiți la toate neamurile veacului. Limbi multe de departe vor veni cătră numele Domnului Dumnezău, daruri în mîini avînd, daruri Împăratului ceriului. Neamurile neamurilor vor lăuda pre Tine și vor da bucurie. Blestemați toți cea ce urăsc pre Tine! Binecuvîntați vor fi toți cea ce Te îndrăgesc pre Tine în veac! Bucură-Te și Te veselește pre fiii dreptăților, căci să vor aduna și vor binecuvînta pre Domnul dreptăților. O, fericit cea ce îndrăgesc pre Tine, bucura-să-vor pre pacea Ta! Și fericit cîți s-au mîhnit preste toate bătăile Tale, cîț pre Tine să vor bucura, văzînd toată mărirea Ta, și să vor veseli în veac! Sufletul meu binecuvintează pre Dumnezău, pre Împăratul cel mare, căci să va zidi Ierusalimul cu zamfir și zmaragd, și piatră cinstită! Zidurile tale, și turnurile, și băștile,—cu aur curat! Și ulițele Ierusalimului—cu viril, și anthrac, și cu piatră de la Sufir, mărunt să vor aștearne. Și vor zice toate ulițele lui: 17 ‘Alliluia’, și vor lăuda zicînd: ‘Binecuvîntat Dumnezău, Carele au înălțat, toți veacii!’“

CAP XIV

1 i încetă, mărturisindu-se, Tovit. Și era de 58 de ani cînd au pierdut vederile, și după 8 ani au văzut. Și făcea milostenie, și adaoase a să teame de Domnul Dumnezău și a să măr-

- 3 turisi Lui. Și foarte îmbătrîni, și chemă
4 pre fiul lui și pre cei 6 fii ai fiului lui. Și
zise lui: „Fiiule, ia pre fiii tăi; iată, am îm-
bătrînit și spre alergare de cătră viață sînt;
pasă la Midia, fiiule, căci m-am adevărit cîte
au grăit Iona prorocul pentru Ninevi, că-i
va veni surpare, iară la Midia mai mult va
5 fi pace, pînă la o vreme, Și cum că frații
noștri pre pămînt să vor răsipi de lapămîn-
tul cel bun, și Ierusalimul va fi pustiu, și
Casa lui Dumnezeu întru el va arde de tot
6 și pustie va fi pînă la o vreme. Și iarăș
va milui pre ei Dumnezeu și-i va întoarce
pre ei la pămînt; și vor zidi Casa, nu ca cea
dentîiu, pînă să vor plini vremile veacului.
7 Și după aceasta se vor înturna den robii și
vor zidi Ierusalimul cu cinste, și Casa lui
Dumnezeu întru el să va zidi, la toate rudele
veacului, cu zidire slăvită, în ce chip au
8 grăit pentru el prorocii. Și toate limbile
să vor întoarce cu adevărat a să teame de
Domnul Dumnezeu, și vor astupa idolii lor,
și vor binecuvînta toate limbile pre Domnul.
9 Și nărodul Lui să va mărturisi lui Dumne-
zău, și va înălța Domnul pre nărodul Lui.
10 Și să vor bucura toți ceia ce iubescu pre
Domnul Dumnezeu, cu adevăr și cu direp-
11 tate, făcînd milă fraților noștri. Și acum,
fiiule, du-te de la Ninevi, căci cu adevărat
vor fi ceale ce au grăit prorocul Iona. Și tu
păzește legea și poruncile; și te fă iubito-
riu de milă și drept, pentru ca să-ț fie bine
ție. Și îngroapă-mă bine, și pre maică-ta cu
12 mine, și să nu mai mîneți la Ninevi. Fiiule,
caută ce au făcut Amman lui Ahiahar, celui
ce l-au hrănit pre el; că den lumină l-au adus
pre el la întunearec, și cîte au răsplătit lui.
Și Ahiahar s-au mîntuit, iară aceluia răsplă-
tirea s-au dat, și el s-au pogorît la întunearec.
13 Manasi au făcut milostenie și s-au mîntuit
den lațul morții carele au întins lui, iară
14 Amman au căzut în lațu și au perit. Și
acum, fiiule, vezi ce face milostenia, și cum
15 dreptatea mîntuiaște“. Și aceastea el
zicînd, să sfirși sufletul lui pre pat. Și era
16 de 158 de ani. Și l-au îngropat pre el cu
mărire; și, cînd au murit Anna, maica lui,
17 au îngropat pre ea cu tatăl lui. Să duse
dară Tovia cu muiarea lui și cu fiii lui la
Ecvatana, cătră Raguil, socru-său, și îmbă-
18 trîni cu cinste. Și îngropă pre socrul lui
cu mărire, și au moștenit avearea lor, și a
lui Tovit, tătîne-său, și au murit de ani 127,
19 la Ecvatana a Midiei. Și au auzit, mai
nainte decît a muri el, pierzarea Nineviei,
pre carea au robit Navohodonosor
și Asuir, și să bucură, pînă a
nu muri, pentru Ninevii.